

Τῇ κε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ιανουαρίου
† Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἄρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Λαμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εύλογει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία
εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι
φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ἔύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἐγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,
ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

"Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὕπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,

καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

25-01 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἄχος πᾶς Νή

1. Ἄχος πᾶς Νή
Ἄχουρι ε ε λε ε ε η σον Ἄχος πᾶς Νή

2. Ἄχος πᾶς Νή
Ἄχουρι ε ε λε ε ε η σον Ἄχος πᾶς Νή

3. Ἄχος πᾶς Νή
Ἄχουρι ε ε λε ε ε η σον Ἄχος πᾶς Νή

4. Ἄχος πᾶς Νή
Ἄχουρι ε ε λε ε ε η σον Ἄχος πᾶς Νή

5. Ἄχος πᾶς Νή
Ἄχουρι ε ε λε ε ε η σον Ἄχος πᾶς Νή

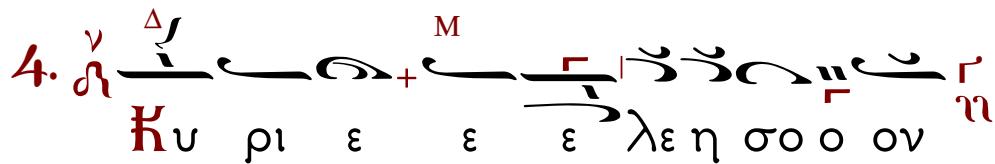
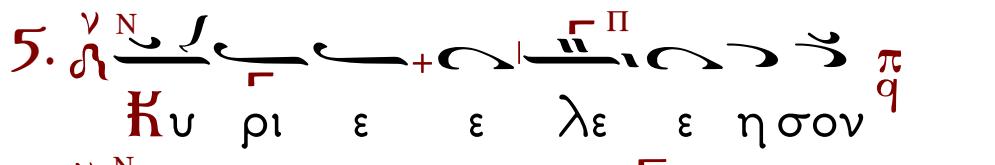
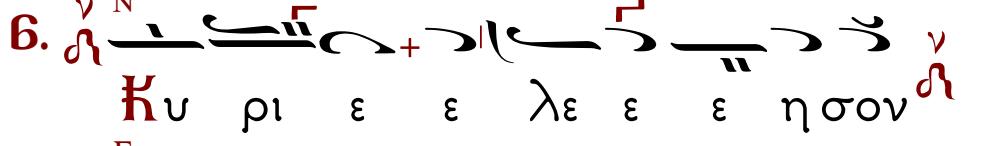
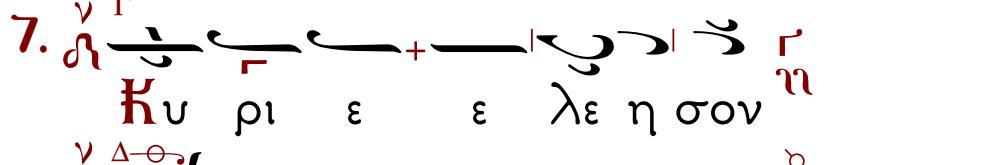
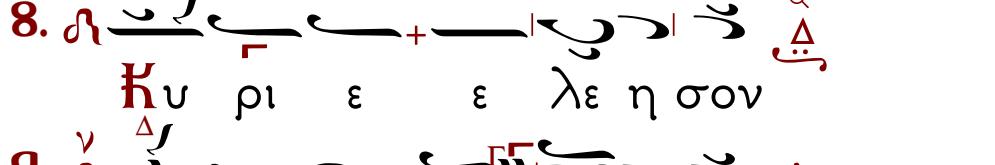
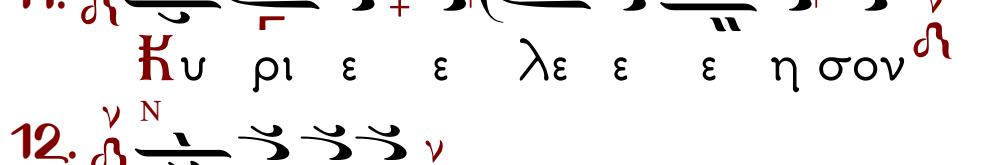
6. Ἄχος πᾶς Νή
Ἄχουρι ε ε λε ε ε ε η σον Ἄχος πᾶς Νή

ΕΤΕΡΑ

1. Ἄχος πᾶς Νή
Ἄχουρι ε ε λε ε ε η η σον Ἄχος πᾶς Νή

2. Ἄχος πᾶς Νή
Ἄχουρι ε ε ε λε ε ε η η σον Ἄχος πᾶς Νή

3. Ἄχος πᾶς Νή
Ἄχουρι ε ε λε η η σον Ἄχος πᾶς Νή

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ησον π
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον γ
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον γ
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον γ
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε ησον π
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον γ
12.
 Κυ ρι ε γ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Σπίχους σ' καὶ
ψάλλομεν Σπιχηρὰ Προσόμοια.
Ὕχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὕχος Λ^η Πα^ρ

π ρ χ
λε π ο ρ ρ ε ε κε ε κρα α α ξα προς
σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου ει
σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ ρι
ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α
ξα προς σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου
προ ο σχες τη φω νη η η η η τη
η η ης δε η η η σε ε ε ω ω ω ως
μου εν τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προος
σε ε ε ει σα α κου ου ου σο ον μου Κυ

„**υπερβατόν**“
υ υ υ ρι ι ι ι ε

π
φ

π
φ **Κατευθυνθη η η η η τω η προσευχή**
χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α
μα α α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο
ον σου ε παρσις τω ω ων χει ει βω ων μου
θυ σι ι α ε σπε ε βι ι νη η η ει
καρδιάν „**υπερβατόν**“
σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ ρι

„**υπερβατόν**“

π
φ

ι ι ι ε

Σπίχος. π
φ **χ** αν α νο μι ας πα ρα
τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ
πο στη η σε ται **Δ** ο τι πα ρα σοι ο ι

λα σμος ε στιν Δ

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σά, χείλη ούχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε· θεολογίας γάρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὔσεβείας δόγματα, καὶ νῦν τῇ οἰκουμένῃ φθεγγόμενος· διὸ ἵκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχος. χ π q E νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε Δ υ πε χ
Δ μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου Δ
Δ ηλ πισενη ψυ χημουε πιτον Κυ ρι ον Δ

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἔξεκλινας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον· οὐρανοδρόμῳ τε, ἐπιβὰς τεθρίππῳ, ἀρετῶν ὀχήματι, ἀνέπτης πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, οὗ ἐμφορούμενος, νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχος. π^χ^π
με χρινυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας
ελ πι σα τω Iσ ρα ηλ ε πι τον Ku ρι
ον Δ

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων
γέγονας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ νῦν
εὐ̄λατον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεὶς
ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπης πρός Κύριον,
πρεσβεύων Ὁσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπερα Σπιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

^χ
Δ

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

^χ
Δ

ος και πολ λη παρ αυ τω λυτρωσις και

^χ
Δ

αυ τος λυτρωσε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα

^χ
Δ

σωωντωνα νο μι ων αυ του

^χ
Δ

Δεῦτε, ἐν Ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν θεηγόρον, τὸ γρήγορον ὅμμα τῆς χάριτος, καὶ πάνσοφον στόμα τοῦ Πνεύματος· τὸν λαμπρὸν φωστῆρα οἰκουμένης, τὸ μέγα τῆς Ἐκκλησίας περιήχημα, τὸ κλέος ὄρθιδοξίας τὸ πανθαύμαστον, θεολογίας τὴν βρύσιν· τῶν θείων δογμάτων, τὸν ἀέναον ποταμόν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἀμβροσίας θεῖα νάματα.

^χ
Δ

Σπίχος.

^χ
Δ

Ἄι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

^χ
Δ

τα ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον πα αν

τε ες οι λα οι Δ **Π**όθω, πνευματικῷ σήμερον,
ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τῶν Ἀποστόλων
ὅμότροπον, καὶ τῆς εὔσεβείας ὑπέρμαχον, τῆς
θεηγορίας τὴν πλημμύραν, τὸ δέεῦμα τῆς
διδασκαλίας τὸ ἡδύτατον, τῶν λόγων τῶν
ὑψηγόρων τὴν ἀσφάλειαν, τὰ οὐρανόβροντα
χείλη· τὴν πυρίπνουν γλῶσσαν, τῆς σοφίας τὸν
θησαυρόν, τοῦ Λόγου τὸν κήρυκα, τῶν Πιστῶν
τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Σπίχος. Δ **Σ**τί ε κρα ται ω θη το ε

λε ος αυ του εφ η μας και η α λη θει
α του Κυ ρι ου με ε νει εις το ο ον αι

Δ **ω ω να**

“Υμνοις χρεωστικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέσωμεν
τὸν Θεολόγον· τοῦ Χριστοῦ τῆς ποίμνης τὸν
φύλακα, ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσοφον,
ζιζανίων νόθων ἐλατῆρα· σπορέα ὄρθων
δογμάτων τὸν πανθαύμαστον, διώκτην

αίρετιζόντων ἵσχυρότατον, τὸν ἐπαυξήσαντα
ὄντως, ἐγρηγόρσει θείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τὰ
τάλαντα ὡς εἰκός, καὶ κόσμον φωτίσαντα,
διδαχῶν θείαις λαμπρότησι.

Δοξασπικὸν
Ἄχος πᾶς Νη

Δοξασπικὸν
 Ἄχος πᾶς Νη
 Δοξα Πα α α τρι i και γι υι ω ω
 και α γι i ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α
 α α α Πνε ευ μα τι
 Η γρη γο ρο ος γλωσ σα α σου προς δι
 δα σκα α λι i i α αν εν τοις ω σι των
 καρ δι ων ε νη η χου ου ου σα α τας των
 ρα θυ μων ψυ χα ας δι α νι i i στη
 η η η σι πα και θε ο φθογ γοι οις ρη μα α
 σι κλι i ι μαζ ε ευ ρι σκε ε ται πους εκ
 γη ης προς ου ρα α νον α να φε ε ε ε

ρου ου ου ου σα **δι** δι ο Γρη γο ο ρι ε Θε
 ε ο ο λο ο ο γε ε **μη** παυ ση πρε
 σβε εν ων **Χρι** ^N ι στω εκ κι ιν **δυ** υ υ νω ων **Δ**
 σω θη η ναι τας ψυ υ χα α α ας η η η η
 μων **γη**

καὶ νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς του οὓς
 αι αι ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
 α α α μην
 δι α φι λα α αν θρωω πι ι ι
 αν ε πι τη ης γης ω ω ω ω φθη και
 τοις αν θρωω ω ποι οις συ να νε ε ε στρα
 α α α α φη εκ Παρ θε ε ε νου ου γαρ
 α α γνης σαρ κα προσ λα α α βο με ε νος και
 εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη
 η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στι ιν

γι υι ος δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ
 σιν αλλ' ου την υ υ πο ο ο ο στα α α
 σιν δι ο τε ελει ο ον αυ τον Θε ε
 ον και τε λει ο ο ον ανθρωπον α λη θως
 κη ρυ υ υ υ υ υ το ο ο ο ον τες
 ο μο λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο
 ο ο ον η η η η μων δι ον ι ι ι κε τε ευ
 ε μη η τερ α νυ υ υ υ μ φε ε ε ευ τε δι
 ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω
 ων δι

Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρόν

Ὕμνος τῷ Διὶ

Χ ^Δ Λ Σ Ο Ν Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
 Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι τηνη λι ου δυ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και α α
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α ξι ο
 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
 σ θαι αι φωναις αι σι ι αις γι ε ε Θε ε ε

ou ou ζω η η η η η η η η η ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἄγιος Πάτερ Νη

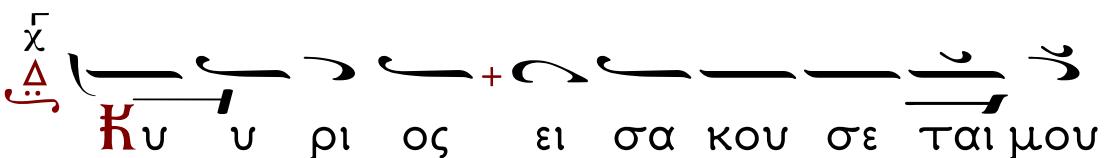
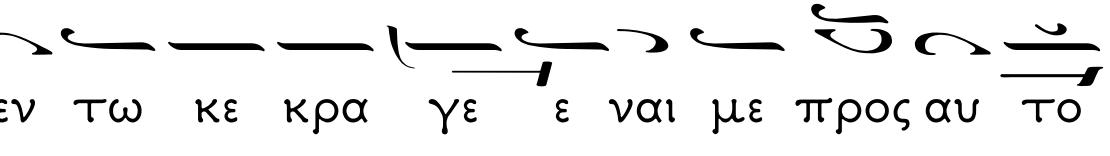
Ἄγιος Πάτερ Νη δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυριον παντες οι δου ου λοι Κυρι ου
(Δίς) Κυρι ου

Στίχ. Οι ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

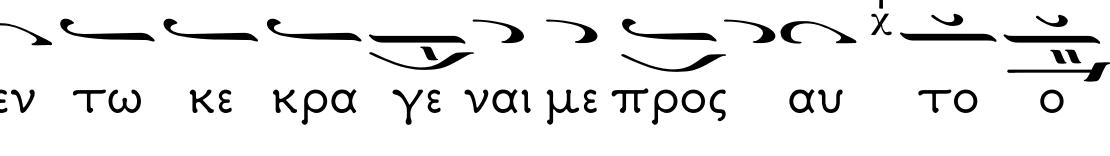
Τὸ τρίτον. Κυρι ου λο γει ει τε τον Κυρι ι ον παντες οι δου ου λοι Κυρι ι ου ου ου ου ου ου

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
Ὕχος δ'.

Ὕχος ἦ Δι

 Κυ υ ρι ος ει σα κου σε ται μου

 εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
 (Δίς)
 ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.
 Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου

 εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
 ον

Προκείμενον.
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.
Ὕχος ἦ πά

^χ
^π
^q Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
ξει με ^Δ πασας τας η με ρας της ζω ης μου
(Δις) ^π
^q

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ^χ
^π
^q Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
τα δι ω ξει με ^Δ πασας τας η με ρας της ζω
η ης μου ^χ ² ⁴ ^π
^{ou} ^{ou}

Προκείμενον.
Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.
Ὕχος λῷ — Κε

**χ
q** Ο Θε ος εν τω ο νο μα τισουσωσον
**γ
n** και εν τη δυνα μει σου κρι νει ει ει εις
(Δίς) **x
q**
με

Στίχ. Ό Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ πρίτον. **χ
q** Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι
σουσωσον με **γ
n** και εν τη δυνα μει σου κρι
**x
q**
νει ει εις με ε ε

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος λατ. Βού

^χ Δ Η βο η θει α α μου πα ρα Κυ ρι

ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και

την γην

6

Στίχ. Ὑρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Δ Η βο η θει α α μου πα ρα

Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα

νο ον και την γη η η

Δ

Προκείμενον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Τῇ Ηχος Βαρύς γῆ

Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει Διάτο ε
 λε ο ος σου προφήτα ασει με

Στίχ. Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ
 Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
 λύτρωσαι με.

Τὸ τρίτον. Θε ος αν τι λη η πτωρ
 μου ει ει Διάτο ε λε ο ος σου προφήτα ασει με ε ε
 ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα. Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 6-7 & 3, 13-16 & 8,...)

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ὄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἰδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἔστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὃ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ὄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ὄνθρωπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἵ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὔρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκακοι πανουργίαν, οἵ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ·

καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὄρθα. "Οτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἔβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὑθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὄρθὰ τοῖς εὔρισκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, πλησθήσεσθε πνεύματος.

Сοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἥγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ὁρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἴδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἔκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Сοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Ἐκλογὴ)

Сτόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾶ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου, οὐκ ὅλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ Παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτειῇ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὔχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν, ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι’ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὔμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ

ἔζητησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὥν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἴδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἔστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὸ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν Κόσμον ἐν δσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δὸς μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου

σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί, καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θυητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Συναπτή.

Είπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ,

τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπέρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὑσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ϕαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεσπάς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,

καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα

τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν
ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί Κύριε.

”Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἀ**μήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπί τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,

καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: Ἄμην.

Ἐις τὴν Λιτήν,
Σπιχηρό, ιδιόμελο.
Ὕχος α' Ἀνατολίου

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὅρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, Θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὅμοούσιον, ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἦν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Ἡ ἐν Τριάδι γινωσκομένη Μονὰς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν θεοῖς πράξεις συντηψεῖ εσι τοσω ω ω
ω μα συντηψεῖ εσι τοσω ω ω
θη ρα α α α α με ε ε ε νος τω της

Φε ο λο γι ας ο ρει ει προ ο σε ε βης τα
 θει α μυστα γω γου με ε νος Θε ο φαντο ορ
 Γρη γο ο ο ρι ι ι ι ε π η και τον α δυ
 τον υ πελ θω ων γνο ο ο ο ο ο ο φον
 την Φε ο τυ πω τον ε δε ξω νο μο
 ο Φε ε σι ι αν ο μο ου σι ι ον εγ
 γε γραμ με ε ε νη ην Τρι α α α α δα
 ην προ σκυ νου ουν τες δι α α σου α νυ
 μνουν τες λε ε γο ο ο μεν η εν Τρι α
 δι γι νω σκο με ε ε νη Μο ο νας ε λε η
 σο ο ον η η η η μα α α α

Πλαγίου Τετάρτου. Ἔχος πᾶν Νη

χ Ν
γ
δ Κυ ρι ε ε λε ησον
β
δ Κυ ρι ε ε λε ησον
κ
δ Κυ ρι ε ε λε ησον
β
δ Κυ ρι ε ε λε ησον
δ
δ Πα ρασχου Κυ ρι ε
δ
δ Πα ρασχου Κυ ρι ε
δ
δ Πα ρασχου ου Κυ ρι ε
δ
δ Πα ρασχου Κυ ρι ε

6 + **6**

περιαγιαθοκεσωσονη

A page from a medieval manuscript featuring musical notation on four-line red staves and Latin text in a Gothic script. The notation consists of black neumes on red staves, with some red ink used for specific notes and text. The text includes the word "mac" at the top left, and "Ku" and "u" at the bottom right.

לְבָנֶה

χ
6
λ

Ὕχος π̄ Ἐναρμόνιος

χριστος

πᾶντας τὸν θεόν πάντας τὸν θεόν

χ ḥ ρι ε ε λε ε η η σον **χ** ḥ

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν
Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων

χ Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
 β Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
 β Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η
 σον β
 σον ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

χ π
 π ι
 Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ ρι
 ε ε λε ε η σον π

Θεοτόκε Παρθένε

Ἄγιος ἡ Ἡ κε

Χ Δ Κ ο
 Χ η θ ε ο το ο κε ε ε ε Πα αρ θ ε ε ε
 Χ ρ γ η θ ε ρ ε ε ε π Κ ε χ α ρ ι τω με
 ε νη η η η Μα α ρ ι ι ι α ο Κ υ υ υ
 ρ ι ι ος με ε τα α σου ου ευ λο ο ο ο
 γη η με ε ε ε νη Σ υ ε ε εν γυ
 υ ναι αι αι ζι και ευ λο ο ο ο γη η
 με ε ε ε νος ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
 λι ι α ας σου ου ο ο ο ο ο τι Σ ω
 τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες τω
 ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

π
χ
ων
ϙ

κ
πλουσι οι ε πτωχευ σαν και ε πει

να σαν οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον

η ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος

α γα θου

Το τέλος τοῦ τρίτου. χ παν το ος α γα

θουου ουου ου ου ου

Εἰς τὸν Σπίχον, Σπίχ. Προσόμοια.
Ὕπαρχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκηπικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις θεολογίας πηγή, καὶ θεωρίας ύψηλῆς ἐνδιαιτημα· τὸν ὄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὔσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, ἐνιζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος, τρισσουμένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δέ, σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν Θεόπνευστε· παρ' ᾧς ἐκπεμφθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

π^π ρ^ρ τ^τ σ^σ ο^ο σ^σ τ^τ ο^ο μ^μ α^α μ^μ ο^ο λ^λ α^α λ^λ η^η σ^σ ε^ε ι^ι σ^σ ο^ο φ^φ ι^ι α^α ν^ν και^{και} η^η με^{με} λε^{λε} τη^{τη} της^{της} καρ^{καρ} δι^{δι} ι^ι α^ας^ς μ^μ ο^ο σ^σ υ^υ νε^{νε} σ^σ ιν^{ιν}

Αίγλη θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἰρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῷ, Θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ώμίλησας· διαφανὲς γάρ, τὸν σὸν νοῦν ὄσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτῖνα πλουσίως, τὴν ἔνιαίαν ἔχώρησας· ἦν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

π^χ^π
π^χ^π **С**το μα δι και ου α πο στα ζει σο
φι αν ρ^χ χει λη δε αν δρος ε πι ισταν ται
χα ρι τος ρ^χ

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὔφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι, τρυφῆς ὁ χειμάρρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων,

ἀκριβὴς φύλαξ ἔννομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, δρυγανον τὸ τοῦ Πνεύματος, ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν Γραφῶν ἐρμηνεύουσα, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

25-01 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
Δοξασπικὸν

Ἄγιος ἡ Νη

Ἄγιος Χρήστος Πατέρες τριάντα και γεννηθεὶς εν μαρτυρίᾳ
και αγίῳ ωών Πνεύματι
α α α Πνεύματι
Ἄγιος καρδίᾳ αγίων πιστῶν διαγεγόρι οντος
η πονων τη γλωττη σου Γρηγόριον ε
εν σε βειας εν α αυταις α ει θα λεις
ε βλαστησας καρπου ουσιας τωω Θεον
ε ω τας α καν θωδεις αι αι ρε ε εσεις
προοριζον εκ τε ε μων δικαιοσμων τους
λογισμους κα θα αροοοο τηηηη τι

δι ο δε ε χομε ενος η μωωντα εγ κω
 ω ω μι ι ι α ^Δ_δ η θει α α λυ υ ρα
 ο γρη γο ρος ο ο ο ο φθια α α αλ μος
 των ποι με νων ο ποι οι μην ^π_λ ο των λυ υ
 κων α γρε ευ της ^Δ_δ πρε σβε ευ ε Ε κτε ε
 νως ^{ν'}_θ Θε ο λο γε τω ω Λο ο ο γω ω υ
 υ περ των ψυχω ω ω ων η η η η μων

Θεοτοκίον.

Ὕπαγος πλ. δ^ῃ.

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

χ
ν
Και νυ σν και α ει ει και εις τους

αι ω νας τωναι ωνωναμην δ

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ
μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς
τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε ἀεί, ρανίδα,
τοῦ ἐλέους σου κατάπεμφον, καὶ χεῖρα,
βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος
ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ώς
ἄβυσσον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἄγνή.

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄντο σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ό Αναγνώστης: Ἀγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄντο σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ ιερεύς: Ὁτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος α'

Ἡχος ζ Ἡ

χ
π
ϙ

Ο

ποι με νι κος αυ λος της θε ο λο γι

ας σου

τας των

ρη

το ρων ε

νι

ι

κη σε σα λ

πιγ γας

ως γαρ

τα βα

θη του

πνευ μα τος

εκ

ζη τη σαν

τι

και τα

κα λ

λη του

φθε εγ

μα τος

προ σε

τε θη

σοι

αλ

λα

πρε

σβεν

ε

Χρι

στω τω

Θε

ω

Πα

α

τερ

Γρη

γο

ρι

ε

σω

θη ναι τας

ψυ χα

ας

η

η μων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

χ^π

π^q

Του Γα

βρι

ηλ

φθι

εγ

ζα

με

νου

σοι

Παρ

θε

νε

το

χαι

αι

ρε

συν

τη

φω

νη

εσαρ

κου

το

οτων

ο

ιλων

Δε

σπο

της

εν

σοι

τη

α

κι

βω

τω

ως

ε

φη

ο

δι

και

ος

Δα

βιδ

δι

ε

δει

χθης

πλα

τυ

τε

ε

ρα

των

ου

ρα

νων

βα

στα

σα

σα

τον

Κτι

στη

ην

σου

δο

ζα

τω

ε

νοι

κη

σαν

τι

εν

σοι

δο

ζα

τω

ε

λε

ν

θε

ρω

σαν

τι

η

μας

δι

α

του

το

κου

σου

ου

ου

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Άναγνώστης: Λαμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Λαμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εύλογησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ως ὀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

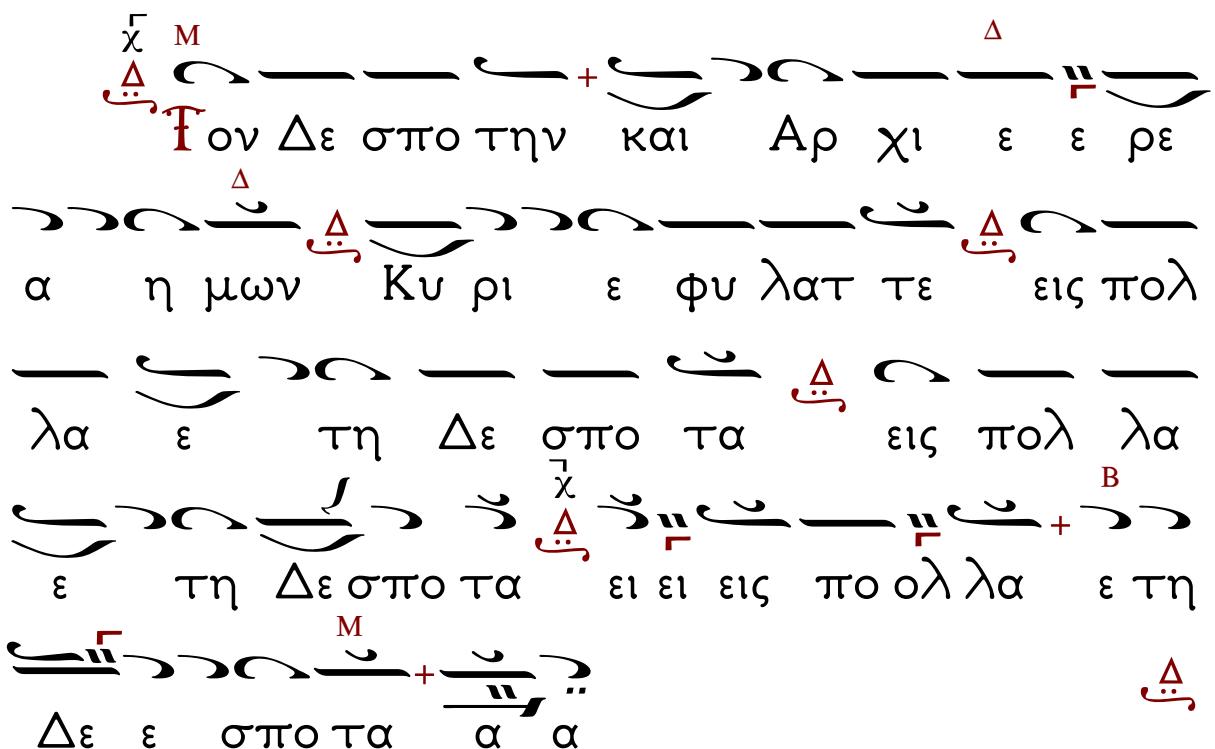
ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: Ἄμην.

Τόν Εύλογούντα...

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

·Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.